

[Justitsministeren.]

var en vanskelig Opgave, Dommeren her fik, at skulle skønne over deres Fuldmægtiges Optræden paa dette Omraade. Dertil maa jeg sige, at det er en Opgave, som enhver overordnet har i enhver Forretning. Enhver Justitsminister maa f. Eks. skønne over sin Departementschefs, sine Kontorchefers og sine Fuldmægtiges Handlinger. Det er ikke det, der er det vanskelige. Det, der er det vanskelige for Dommeren, er at skønne over disse Folk, naar de optræder privat, naar de har privat Indtægt af Forretningerne; thi derved kommer han uvilkaarlig til at udøve en Kritik overfor vedkommende, som ikke alene hører sammen med hans Embedsvirksomhed, men ogsaa med Forhold, som ligger derudenfor. Det er det vanskelige. Derfor kan jeg ikke slutte mig til de Synspunkter, der findes i den Artikel, som det ærede 15de landstingsvalgte Medlem berørte, thi den Artikel hviler efter min Opfattelse paa en fuldstændig Misforstaaelse af det, man her indfører. Hidtil har det været saadan, at vedkommende udfører private Forretninger, om hvis Forsvarlighed Dommeren skal skønne. Han kan da komme i den vanskelige Situation at maatte sige til sin Fuldmægtig: Du har for privat Gevinsts Skyld udført en Forretning, du ikke burde have udført. Fremtidig skal han derimod kun skønne over Fuldmægtigens Embedsvirksomhed, og det er den samme Virksomhed, som udøves ikke blot her, men paa ethvert Administrationskontor. Men Dommerne har en vanskelig Stilling i denne Sag, thi vi maa ikke glemme, at der rundt om i Landet sidder Dommere, som tidligere har været Herredsfuldmægtige, og som derfor selv har været inde paa dette, og derfor kan de maaske ikke saa godt som vi andre, der staar udenfor, se Skavankerne.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) kritiserede den Affattelse, Lovforslaget har faaet. Det kan jeg godt forstaa; naar man ser paa det fra det Synspunkt, fra hvilket han betragter det. Men det ærede Medlem maa huske, at det er et Kompromis, der foreligger, og et Kompromis kan, som bekendt, kritiseres fra begge Sider. Det ærede Medlem maa huske, at det, vi her vil søge at naa, er ikke blot Opretholdelsen af en Forbindelse mellem Beboerne og Dommerkontorerne, men ogsaa at

komme Sagførernes Takster paa visse Omraader noget til Livs ved, at man paa Dommerkontoret kan faa udført simple Forretninger for lavere Takster end dem, Sagførerne tager. Derfor tror jeg, at det, man i den sidste Tid har oplevet, har bidraget noget, om end kun indirekte, til Lovforslagets Gennemførelse. De høje Likvidationshonorarer har vistnok bidraget til, at man har faaet Øjnene op for, at det ikke gaar, at der paa dette Omraade bestaar et Slags Monopol. Selvfølgelig er det ikke Meningen, at Dommerkontorerne skal kunne paatage sig Likvidationer, men jeg haaber alligevel, at det, at man kan komme ind her og faa Forretninger udført billigere, end man kan hos Sagførerne, vil faa sin Betydning.

Jeg forstod ikke det ærede 15de landstingsvalgte Medlems Stilling paa et andet Omraade. Jeg forstod — naar jeg skal være ærlig — egentlig ikke, hvorledes det ærede Medlems Stilling var, om Meningen var, at det ærede Medlem vilde have stemt for Lovforslaget, hvis vi havde opretholdt det, som det oprindelig forelaa. Jeg hørte kun, at da det nu var blevet, som det er blevet, vilde det ærede Medlem ikke stemme derfor. Men jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem saa tidligere havde sagt: Ja, men hvis man f. Eks. kan blive enig om at lade denne Bestemmelse om Justitsministerens Beføjelse udgaa, vil vi fra konservativ Side slutte os til Forslaget. Hvis det var sket, vilde jeg i alt Fald have gjort alt, hvad jeg kunde, for at opnaa Enighed paa dette Grundlag. Jeg gik kun med til at opretholde denne Bestemmelse, efter at den oprindelige Paragraf havde faaet en Udvidelse, fordi jeg havde hørt eller forstaaet, at de Konservative ikke vilde gaa med til Lovforslaget, selv om vi fastholdt, at Justitsministeren ikke skulde have denne Bemyndigelse. Hvis jeg derimod havde været klar over, at denne Bestemmelse var afgørende for det konservative Parti, vilde jeg have optaget Forhandlingen paa Grundlag af dens Fjernelses.

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem var ogsaa inde paa det tvivlsomme, det usikre, der laa i Ordene „den rent formelle Affattelse“. Ja, det er rigtigt, det er usikkert. Meningen har altsaa været den, at Dommerkontoret ikke skulde udøve